

[Hans Jacob Sørensen.]

holdsvis ringe Beløb til de mange, blev der kun Tale om ganske faa Kroner til hver enkelt.

Den højtærede Finansminister sagde, at jeg havde Uret i alt det, jeg havde sagt. Det er selvfølgelig en Paastand, som den højtærede Finansminister kan fremsætte, derfor behøver den ikke at være rigtig; men een Ting maa jeg dog vist mene, jeg ikke har Uret i, og det er, at den højtærede Finansminister nu forstaar, at han maa staa med Ansvar for det Lønningslovforslag, vi har til Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen: Jeg takker den højtærede Finansminister for hans Svar, som gik ud paa, at Bespareser, som foreløbig kan ventes i Forhold til den Udgift, der er beregnet ved den fremtidige Forhøjelse af Pensionsbyrden, omtrent opvejede den Forøgelse af Udgiften, som straks kan ventes ved den fremtidige Aspirantordning. Men der er et Punkt, som jeg af rent saglige Grunde maa berøre, ogsaa fordi det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen i sin Kritik af mine Bemærkninger om Ene- og Førstelærere paa Landet fremsatte nogle Udtalelser derom. Det er den mange Gange omtalte § 832, hvor der i Stk. 2 staar:

„Tjenestemænd, der ved den i § 5 omhandlede Forhøjelse af Pensionsbidraget fra 3 til 5 pCt. faar udbetalt et mindre Beløb i Grundløn, Alderstillæg og eventuelt personligt Tillæg end før Lovens Ikrafttræden, faar som et ikke-pensionsgivende personligt Tillæg tillagt et Beløb, svarende til Nedgangen.“

Jeg kan ikke se andet end, at det kun kan forstaas saadan, at den Besparselse, der kommer frem under Punkt 1, nemlig 2 400 000 Kr., bliver annulleret. Jeg vil gerne bede den højtærede Finansminister besvare dette Spørgsmaal, for det staar jo i nøje Forbindelse ogsaa med den Stilling, som Ene- og Førstelærere faar under den fremtidige Ordning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg kan ikke nægte, at den højtærede Finansministers Udtalelse om, at man i Udvalget kunde give sig til at lave helt om paa Lovforslaget, forbavtede mig meget, navnlig sammenholdt med, at den højtærede Finansminister paa et tidligere Tidspunkt i Dag har udtalt, at mit beskedne Ønske om Halvaarsregulering i Stedet for Helaarsregulering hørte til de Ting, hvorom man ikke kunde tale. Efter den sidste Udtalelse gaar jeg ud fra, at den højtærede Ministers første Udtalelse har været en Fortalelse, og da den højtærede Minister jo næsten har bundet sig til ikke mere at tage Ordet her i Dag, haaber jeg, at dette faar Lov at staa uimodtaget. Dernæst vil jeg gerne i Anledning af de Udtalelser, der er faldet saavel fra den højtærede Finansminister som fra Ordføreren for det radikale Parti med Hensyn paa 1927-Loven, sige, at det, man særlig kritiserer i 1927-Loven, ogsaa findes i det Forslag, som her er fremmet. Man søger jo ellers at skubbe Ansvar fra sig samtidig med, at man ligegodt gerne vil have Loven, og samtidig med, at dog vel ingen kan være i Tvivl om, at det er Mening, at denne Lov skal være en Lov af nogenlunde lang Varighed, saafremt ikke Forholdene udefra gør det nødvendigt at lave den om — den Reservation maa man altid tage —, og det synes mig ganske besynderligt. Jeg maa gentage, at den højtærede Finansminister, næste Gang han fremsætter et Lovforslag, skulde tage det fulde Ansvar for det og ikke give sig til at tale om, at hvis han skulde have raadet o. s. v., vilde det være blevet helt anderledes. Saa tror jeg, han vilde vinde i Anseelse i alle Kredse.

Finansministeren (Bramsnæs): Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg sige, at hans anbefaling med Hensyn til at vinde Anseelse i alle Kredse vil jeg selvfølgelig gerne tage under Overvejelse, men jeg vil alligevel selv have Lov at være medbestemmende med Hensyn til, i hvilke Kredse det skal være, jeg skal vinde i Anseelse.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte, at jeg havde hævdet, at hans Forslag om en Ændring fra Helaarsregulering til Halvaarsregulering betød en